

Pescuirea minunată - chemarea lui Dumnezeu

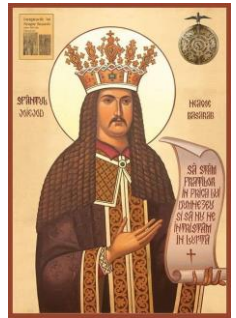
În călătoria vieții pământești, simțim câteodată îndoiala, limitele și nevrednicia noastră omenească în ceea ce facem. Nu cugetăm cele ce sunt ale lui Dumnezeu, ci cele ce sunt ale oamenilor. Ar trebui ca viața noastră de creștini să fie, în toate faptele ei, un răspuns pozitiv la chemarea lui Dumnezeu, o împlinire a poruncilor Lui, o năzuință puternică de a ne potrivi viața cu voia Lui. Să ne unim gândurile noastre cu cele ale lui Dumnezeu și să-L iubim pe El. Atunci vom înțelege adevăratul rost al vieții noastre creștine. Vom constata atunci fiecare în parte că nu putem realiza nimic trăitor în afara învățării Lui, în afara legilor statornicite de El. Toate strădaniile noastre în afara cuvântului Lui sunt zadarnice. Să avem inimile curate ca să ne putem bucura de lucrarea dumnezeiască sfințitoare și mântuitoare a lui Dumnezeu în viața noastră. Dumnezeu lucrează în lume prin mijlocirea inimilor care se deschid liber spre El și atunci El lucrează ca o revărsare de lumină, de pace și de iubire, vindecând necazurile, limitele, neîmplinirile și îndoielile noastre cotidiene. În calitatea noastră de oameni, trebuie să ne redescoperim vocația de ființe libere și lucrătoare. În toată strădania noastră bună, să pătrundem în adâncul credinței. Suferința, durerea și pierderea sunt cele ne

întăresc credința. Necazurile, piedicile sau încercările sunt puse ca să le trecem, iar nu ca să ne oprim sau să ne întoarcem păgubași. Încercările de tot felul sunt binecuvântate de Dumnezeu și trimise oamenilor, ca primindu-le și trecând peste ele să le prefacem în bucurie. Ori de câte ori ne întâlnim cu Dumnezeu în necazuri, toate sunt chemări de a-i fi mai aproape, de a-i fi ucenici, și de a-i propovădui binefacerile Lui către noi. Mare trebuință au oamenii, frații noștri, de mărturia că în încercări este mai aproape Dumnezeu de noi și noi de El. Să pătrundem rosturile vieții acesteia și ale tuturor încercărilor ei, că sfârșitul lor e moartea păcatului și întâlnirea nedespărțită cu Dumnezeu. Fără găsirea lui Dumnezeu în încercările vieții, viața noastră ar fi o noapte de osteneală zadarnică. Nu pricepem viața fără Dumnezeu, dar Îl pricepem pe Dumnezeu din necazurile vieții - bune toate - și din ele propovăduim pe Dumnezeu. Mântuitorul nostru Iisus Hristos dăruiește oamenilor putere, curaj și bucurie după măsura credinței lor în El și a iubirii lor față de El și de Biserica Sa. De aceea, El cheamă și astăzi pe oameni să fie ucenici ai Săi, pentru a binevesti Evanghelia iubirii milostive și a deveni credincioși pe calea mântuirii, spre slava Preasfintei Treimi și bucuria Sfintei Biserici. Să urmăm Mântuitorului Iisus Hristos, ascultând și împlinind învățătura Sa dumnezeiască și împărtășindu-ne de harul dumnezeiesc sfințitor prin participarea la viața liturgică a Bisericii. Amin.

Sfântul Voievod Neagoe Basarab – 26 septembrie

Binecredinciosul voievod Neagoe Basarab s-a născut în anul 1481. Tatăl său era din neamul Basarabilor, iar mama sa era din familia Craioveștilor. Neagoe a fost unul dintre cei patru copii ai părinților săi. Influențat de credința mamei sale, el a deprins din fragedă vârstă învățăturile mântuitoare și virtuțile creștine. Mănăstirea Bistrița din Oltenia, ctitorie a străbunicilor săi, a devenit școală duhovnicească pentru evlaviosul Neagoe. Voia lui Dumnezeu a făcut ca în acele vremuri la Mănăstirea Bistrița să fie retras marele între patriarhi, Nifon al Constantinopolului, chemat în Țara Românească la anul 1502, de voievodul Radu cel Mare pentru a reorganiza și întări viața bisericească. De la Sfântul Ierarh Nifon, Neagoe a deprins taina rugăciunii isihaste, evlavia și trezvia sufletului, învățătura și înțelepciunea lui Hristos, dobândind înalt spor duhovnicesc. Înzestrat cu daruri intelectuale deosebite, el și-a agonisit mai toată știința și cultura teologică a vremii sale. De aceea, prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu, iubitorul de Hristos, Neagoe, în anul 1512, a fost chemat la demnitatea de Domnitor și Voievod al Țării Românești. În această calitate a încurajat dezvoltarea comerțului și a meșteșugurilor, iar pe plan diplomatic a încercat să mențină relații de prietenie cu Ungaria. A încercat să stabilească relații diplomatice cu Veneția și Roma și chiar să medieze conflictul dintre creștinii ortodocși și catolici. Continuând viziunea și obiectivele politice inițiate de Ștefan cel Mare, a încercat să realizeze o coaliție a statelor răsăritene împotriva expansiunii turcești. În 1517 cere și obține de la Patriarhia ecumenică canonizarea fostului său învățător, patriarhul Nifon. Pe racla în care au fost așezate moaștele și care se păstrează la Dionisiu, domnul român este reprezentat închinându-se sfântului. În anul 1519, Neagoe Basarab împreună cu Ștefan al IV-lea al Moldovei (Ștefăniță Vodă) au trimis un ambasador la Vatican prin intermediul căruia „Basarab și aleșii săi fii Teodosie și Petru și urmașii săi și Ștefan și fiii săi” promiteau că vor participa alături de ceilalți principii creștini și de papă la „sfânta expediție împotriva lui Selim, tiranul turcilor”. Totuși, Țara Românească rămâne pe perioada domniei lui vasală Imperiului Otoman. Neagoe Basarab a făcut donații generoase mănăstirilor ortodoxe din Țara Românească și din toate țările din Balcani. În timpul domniei sale a fost construită Mănăstirea Curtea de Argeș, unde se odihnesc și sfintele moaște ale voievodului. Sfântul Voievod Neagoe Basarab a rămas în memoria poporului român și a tradiției ortodoxe prin opera sa intitulată „Învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Teodosie”, prima creație de valoare universală a literaturii române, un testament duhovnicesc, pedagogic, filosofic și enciclopedic.

SIMPLITATEA

Cât de mult am reușit noi, oamenii, să complicăm totul, în condițiile în care viața noastră ar trebui să fie atât de simplă, de firească și de naturală, fiindcă Stăpânul și Creatorul ei, „Calea, Adevărul și Viața”, este atât de simplu, de modest, de normal și de firesc „după vorbă, după port”. Am devenit atât complicați, amestecând lucrurile. Ne sunt plăcute și agreate situațiile încurcate, căile întortocheate. În postmodernitatea târzie, simplitatea, în toate formele ei, este echivalată cu prostia, cu ignoranța și chiar cu aroganța. Cu cât simplitatea este mai prezentă în viața cuiva, cu atât scade interesul social față de el. Însă, dintru început n-a fost așa. Simplitatea a avut o altă categorisire. Dar nu pentru că nu existau motive de dezacord și atunci, ci pentru că ea se impunea cu mai multă forță și naturalețe în stilul de viață, mai ales în comunitățile rurale, în jurul Părintelui duhovnicesc și al Evangheliei. Și totuși, simplitatea vieții este, și astăzi, ca oricând, o șansă. O șansă mare, rară. Un bine de care ne dezicem mult prea ușor. O floare discretă dar concretă căreia, însă, nu-i intuim prezența din pricina uscăciunilor care ne bântuie existența. Se spune despre modestie și smerenie că este capacitatea și puterea omului de a-și ține locul, adică de a se mulțumi cu ceea ce este și cu ceea ce are. Iar aceasta se poate realiza numai fiindcă smerenia este simplitate. Dar nu o simplitate retrogradă, din punct de

vedere cultural, social, axiologic, ci o simplitate care are în manifestarea ei o nobilă atitudine față de valorile vieții. Iar această atitudine își trage seva din izvoarele nesecate ale rațiunilor dumnezeiești care stau la baza creaturilor. De aceea, simplitatea își găsește loc numai în sufletul curat sau golit de patimi. Despătimirea înseamnă, astfel, o detașare voită de complicațiile inutile ale vieții și revenirea la simplitatea firească a harului din noi. Altfel, simplitatea nu-i prostie. Dimpotrivă, ea se însoțește cu cea mai profundă putere și autentică purtare rațională a omului. Numai atunci când omul va reuși să depășească analizele de suprafață ale lucrurilor, trecând dincolo de crusta lor înșelătoare și tare complicată, se va putea bucura foarte de toate bogățiile nebănuite ale simplității. În acest sens, se spune despre simplitate că este cel de-al șaselea simț al omului și ochiul lui veghetor, prin care poate întrevedea ierarhia valorică a lucrurilor. De aceea, omul simplu nu se complică nicicând. Nu se complică de dragul frumosului, al liniștii și al păcii, al bucuriei și al prosperității, al blândeții și al onestității, tot atâtea stări de spirit de care se bucură neîncetat. Astfel, simplitatea îl poate crește pe om la măsurile lui Iisus Hristos, Cel care a zis: „*Fericiți cei săraci cu duhul, că a lor este Împărăția cerurilor*” (Matei 5, 3). Omului, sănătos, simplu, normal și firesc, îi sunt necesare, neapărat, trei lucruri:

- Să-și cunoască locul, rostul și folosul!
- Să-și facă datoria, împlinindu-și obligațiile!
- Să aibă răbdare, fără a complica, deloc, lucrurile!...

† **Creștinii care luptă pentru a dobândi virtuțile și pun în practică poruncile lui Dumnezeu, sunt cu adevărat fericiți.**

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Luni 23 septembrie	06:30	Sfânta Liturghie
Marti 24 septembrie	07:00	Sfânta Liturghie
Miercuri 25 septembrie	07:00 17:00	Sfânta Liturghie Paraclisul Sf. Icoane Portărița
Joi 26 septembrie	07:00	Sfânta Liturghie
Vineri 27 septembrie	07:00 18:00	Sfânta Liturghie Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 28 septembrie	07:00 18:00	Sfânta Liturghie și pomenire Vecernie
Duminică 29 septembrie	07:00 - 10:30 10:45	Utrenia Sfânta Liturghie Program de bibliotecă

Sensul vieții

Odată, venind spre casă, un om înțelept a întâlnit un alt om. Acesta se grăbea atât de mult încât, trecând pe lângă înțelept, fără să vrea l-a lovit. Calm și respectuos, înțeleptul l-a întrebat: „Spune-mi te rog, unde te grăbești așa, încât nu mai vezi nimic în calea ta?”. „Îmi cer iertare, a zis omul, fără a-și încetini pasul, mă grăbesc pentru că sunt în căutarea sensului vieții și nu pot pierde timp până nu-mi îndeplinesc scopul”. „Ei bine, a zis învățătorul, eu am auzit despre un om, care toată viața lui a căutat acest sens”. „Sper că a aflat adevărul?”, s-a interesat drumețul nerăbdător. „Da, el a murit împăcat, reușind să șoptească celor de alături că doar pe patul de moarte a înțeles...”, a spus înțeleptul. „Ce a înțeles?”. „Că sensul vieții e doar o alegere...”. „Ei bine, îți mulțumesc”, a zis omul și aproape fugind și-a continuat drumul. „... o alegere: sau trăiești viața din plin, sau o ratezi, căutând sensul ei”, a sfârșit înțeleptul. Însă cuvintele acestuia nu au mai fost auzite de acel om. Nu încerca să înțeleagă viața și sensul ei, ci trăiește-o! Aduci o mie de sensuri îți vor apărea în față.

Lenesul

Un mare industriaș, când a împlinit vârsta de 80 de ani, și-a permis, în sfârșit, să plece în concediu într-un loc cu soare, verdeață și liniște. Într-o zi, plimbându-se pe o pajiște, a văzut un tânăr, tolănit în iarbă, dormind. Îl trezește brusc, și-i zice: „Nu ti-e rușine, să dormi în timp ce lumea cinstită muncește? Dacă îmi promiți că muncești, sunt dispus să te angajez la mine în fabrică. Mai mult, văd că ai doi ochi inteligenți și două brațe vânjoase; sunt dispus să fac ceva mai mult pentru tine. Te trimit la școală, să studiezi. Și dacă te arăți vrednic, cum n-am copii, aș putea să te înfiez și să te las moștenitor”. „Și apoi?”, întrebă băiatul, abia ridicând capul din iarbă. „Cum? Chiar nu înțelegi? Îți promit bogăția, dacă vei ști să o câștigi, cu sudoarea frunții tale și a minții”. „Și apoi, după ce o voi fi câștigat, ce am de făcut?”, mai întrebă tânărul. „După aceea, vei face ce fac eu”. „Adică?”. „Adică vei putea să-ți iei, ca și mine, un concediu și să vii să te odihnești în mijlocul frumuseților naturii”. „Păi, eu ce fac acum? Nu mă odihnesc? E nevoie de atâta osteneală că să pot face ceea ce fac deja?”, zice băiatul lăsând să-i cadă din nou capul în iarbă.

† † † Fă-i prietenului tău bine, ca de rău să-l ferești, iar dușmanului tău fă-i bine, ca să poți să-l cucerești. † † †

La redactarea acestei foi religioase, se folosesc informații preluate din mijloacele de informare în masă ortodoxe: site-uri, publicații, reviste, ziare, cărți, știri.